

1957

Geboren in Beijing

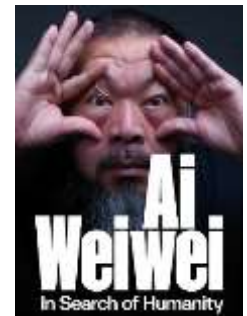
1958 - 1975

Kindertijd en jeugd in ballingschap

Ai Weiwei's vader, de belangrijke Chinese dichter Ai Qing, uit kritiek op het regime.

Hij wordt daarom bestempeld als 'grote reactionair' en als straf samen met zijn gezin

verbannen. Na de Anti-Rechtse Campagne, bedoeld om de samenleving te zuiveren van 'reactionaire' intellectuelen die kritiek uiten op de regering, wordt de familie eerst naar het uiterste noordoosten gestuurd en vervolgens naar de provincie Xinjiang waar ze moeten leven onder extreme armoede en onderdrukking. Hier wordt Ai Qing gedwongen de gemeenschappelijke toiletten schoon te maken en dag na dag onderworpen aan publieke vernederingen. Kort voor het overlijden van Mao mag hij met zijn gezin terugkeren naar Beijing en wordt hij gerehabiliteerd.

1978 - 1979

Als jonge kunstenaar in Beijing

Ai schrijft zich in aan de Filmacademie van Beijing. Hier worden voor het eerst na de Culturele Revolutie weer studenten toegelaten. Hij doet mee aan de Stars Arttentoonstelling waarin gebroken wordt met de esthetische richtlijnen van de Chinese Communistische Partij. Onder Deng Xiaoping, de nieuwe leider van de Communistische Partij, begint de Chinese economie aan een periode van explosieve groei. Hierbij gaat de radicale modernisering van de maatschappij gepaard met de opkomst van een markteconomie gebaseerd op de principes van het kapitalisme. Het bestaansrecht van de eenpartijstaat, of de beperkingen van de vrijheid van meningsuiting staan echter niet ter discussie.

1981 - 1993

Artistiek vorming in de Verenigde Staten

Naar aanleiding van de meer open houding richting het Westen verhuist Ai, als een van de eersten, naar de Verenigde Staten om daar te studeren. In New York raakt hij gefascineerd door stromingen als minimal art, conceptuele- en performancekunst, het dadaïsme en popart. Hij komt tot het ingrijpende besef dat kunst ook een manier van leven, een houding kan zijn.

1993 - 1997

Terugkeer naar China: Werken met Chinees cultureel erfgoed

Ai keert terug naar Beijing om voor zijn zieke vader Ai Qing te zorgen. Zijn vader overlijdt in 1996. In China begint de kunstenaar met het verzamelen van neolithisch aardewerk en antieke Chinese meubels, waarbij hij veel bewondering heeft voor het vakmanschap waarmee ze gemaakt zijn. Ook merkt hij dat dit erfgoed bedreigd wordt door de starre modernisering en snelle opmars van kapitalistische massaproductie. Hij gaat daarom eeuwenoude Chinese tradities integreren in zijn kunst. Tegelijkertijd is hij redacteur van ondergrondse publicaties over de Chinese avant-garde.

2000 - 2008

Werk als architect

Ai richt zijn ontwerp- en architectuurstudio Fake Cultural Development Ltd. op. Hij werkt samen met de Zwitserse architecten Herzog & de Meuron aan het ontwerp voor het National Stadium (Het vogelnest), voor de Olympische Zomerspelen van 2008 in Beijing. Later uit hij echter kritiek op deze spelen en bestempelt ze als propaganda voor het Chinese regime.

2005

Blog voor vrijheid van meningsuiting en tegen corruptie en de vernietiging van Chinees cultureel erfgoed
Ai begint een blog waarin hij kritisch is over het regime en zich uitspreekt tegen censuur, het inperken van individuele vrijheden en de vernietiging van Chinese cultuur. Hij weet voor het eerst een breed publiek te bereiken. In 2003 lanceert het Chinese Ministerie voor Staatsveiligheid het Golden Shield Project (gouden schildproject), ook wel de 'Great Firewall of China' genoemd, waarmee de staat als subversief aangemerkte online informatie kan afschermen voor het publiek. Ai's blog wordt aanvankelijk gecensureerd, en in 2009 volledig gesloten. Zijn naam wordt volledig verwijderd van het Chinese internet.

2007

Eerste internationale succes

Ai wordt internationaal succesvol wanneer hij de aandacht trekt tijdens de documenta in Kassel (2007), bij het Haus der Kunst in München (2009) en in Tate Modern in Londen (2010).

2008

Aardbeving Sichuan

Tijdens de verwoestende aardbeving in Sichuan, met meer dan 90.000 doden, overlijden meer dan 5.000 kinderen. Dit komt doordat de kinderen op dat moment leskrijgen in scholen die slecht gebouwd zijn met inferieure bouwmaterialen. Ai beschuldigt corrupte overheidsinstanties en de bouwsector ervan dat ze zich onrechtmatig verrijken. Omdat de overheidsinstanties deze kwestie in de doofpot stoppen, houden Ai en tientallen assistenten zich jarenlang bezig met het achterhalen en publiceren van de namen van de kinderen die in deze scholen omkomen.

2009 - 2011

Overheidsrepresailles en gevangenschap

In 2009 wordt Ai voor het eerst gearresteerd en daarmee verhinderd om te getuigen voor de activist Tan Zuoren. Nadat Liu Xiaobo, een criticus van het Chinese systeem, in 2010 de Nobelprijs voor de Vrede krijgt, besluit de Chinese Communistische Partij hard op te treden tegen dissidenten en worden advocaten, activisten en schrijvers gevangengenomen of het zwijgen opgelegd. De studio van Ai wordt onder het mom van 'onrechtmatig gebruik' door officiële instanties vernietigd. De geheime politie neemt Ai zonder formele aanklacht of veroordeling voor onbepaalde tijd in hechtenis op een onbekende locatie.

2011 - 2015

Dissident in China

Na internationale protesten wordt Ai in 2011 na 81 dagen op borgtocht vrijgelaten, hoewel hij onder streng toezicht blijft staan. Hij krijgt een reisverbod. Ai gaat door met het bekritisieren van het regime met behulp van zijn kunst en het lukt hem zelfs om verslag te doen van de omstandigheden waaronder hij werd vastgehouden. Als dissident komt hij op voor politieke transparantie en vrijheid van meningsuiting, in China en daarbuiten.

2015

Vluchtelingencrisis: Op zoek naar menselijkheid

Als Ai in 2015 zijn paspoort terugkrijgt van de Chinese regering, verhuist de kunstenaar naar Berlijn waar hij getuige is van de gevolgen van de vluchtelingenstroom en de aanverwante politieke discussies in Europa. Sinds die tijd vormen de omstandigheden van vluchtelingen over de hele wereld het voornaamste thema in zijn werk; in zijn ogen is de vluchtelingencrisis, naast het beperken van de vrijheid van meningsuiting, een van de grootste humanitaire rampen.

2015

Internationale mensenrechtenactivist

Ai is nu voornamelijk in Europa gevestigd. Vanuit zijn rol als kunstenaar en activist houdt hij zich, door duidelijke standpunten in te nemen in actuele kwesties, vooral bezig als mensenrechtenactivist en bewaker van fundamentele democratische waarden. Tegenwoordig woont en werkt Ai Weiwei op verschillende locaties, waaronder Beijing, Berlijn, Cambridge en Montemor-o-Novo in de buurt van Lissabon.